

Učimo od Prirode

Priroda je ta koja nas je rodila. Stvorila nam je ovaj raj koji se zove zemlja. U cijelom Svemiru ona je izabrala najljepši kutak za svoja djecu gdje će biti sretna.

Prošarala je naš planet tisućama nijansi boja. Uzela je kist i vedrinom i živošću obojila naš okoliš. Da ne bi sve bilo jednako, nešto je obojila u bijelo i odredila da tamo bude vječni snijeg i led. Zatim je uzela zelenu boju i slobodnim potezom vješte slikarice podarila nam mnoštvo šume, te je rekla: "Neka tu bude većina moje djece, neka ih ovo zelenilo obogaćuje kisikom, neka slobodno udišu tu čistoću."

Onda se Priroda zaželjela mnoštva sunca i topline. Odredila je koji kutak će biti uvijek topao i vruć i cijelu godinu okupan mnoštvom sunčevih zraka. Razmišljala je ona naglas: "Ako su mi krajnji sjever i jug hladni i bijeli, zatim dolazi zelenilo i ugodna klima, pa neka onda po sredini zavlada sunce i toplina." Učinila ona tako i prilagodila svoju djecu svakom od tih uvjeta životu. Stvorila je crne, bijele i žute ljude širokih nosnica, pa ih rasporedila po Zemljinoj igraonici.

A onda je završni potez bio modri, izgleda da ona najviše voli tu boju. Prošarala je more čitavim planetom, odvojila je kopno, „raštrkala“ djecu. Na kopnu je nacrtala rijeke i jezera i tako nam podarila ono bez čega bi nam život bio nemoguć: vodu.

Da ne bude sve jednolično, napravila je i velike pješčane površine koje je nazvala pustinje, ali i tu je istkala moguć život u oazama. Nigdje nas nije ostavila na milost i nemilost okoliša. Kao prava majka sve je unaprijed predvidjela. Obdarila nas je raskošnim biljnim i životinjskim vrstama i od svega živućeg je ljude odabrala kao posebne, izdvojila nas je, dala nam je um.

Um? Je li to zdrav razum? Da li se ovako prema majci ponaša netko tko može racionalno razmišljati? Ljudski napredak počeo se protiviti onome što nas Prirode uči, a to je da se ponašamo kako je ona predodredila. Sve nam je pružila, a mi joj vraćamo neposluhom.

Iz dana u dan iskušavamo njezino strpljenje i ljubav, a ona plače, boluje, trese se. Sve mi to osjećamo na svojoj koži, osjećamo poplave potrese, vulkane, razorne oluje. Majka nam je bolesna, a mi je ne pokušavamo izliječiti.

Čovječe! Spasimo Prirodu!

MILAN REDDY-DEVLIN, 6.C
OŠ IVANA GUNDULIĆA
DUBROVNIK

MENTORICA: MIRA PERAK